

à-phien 'mặt quá. Báo Nông-cô thì rao 2 cái án Chêc bán nước-mắm lại mới bị bắt.

Chư khan quan hãy xét coi, nếu Chêc vô-cô, chán-chất, sao các báo cứ la lối hoai, than-van hoài vậy?

Trà-luoc

Chêc thiệt liêu mạng. — Chú Chêc Q. B. thiết cả gan quá đời; V.X.làm nghề bán thịt heo, ở tại Chợ-mới Trà-luoc. Lúc 12 giờ trưa ngày 22 Aout này, bị bán thịt, nên V.X. đời vô chợ cũ Trà-luoc mà bán.

Tên Chêc S... là người bán hàng xén tại đây, kêu nó lại mua một cân, giá mỗi cân là hai cái bạc.

Khi nó cân rồi, chú S... đem vô cân lại, thì cân có 14 lượng mà thôi; S... giận rầy như giặc, Q. B. mới trả lời rằng: «Cân lộn! Cân lộn mà!!!» S... không nghe cứ rầy mãi, rồi Tiều ít tiếng bô!

Hỏi Đổng-bang thì thưa? Rất đời là đổng-bang của nó, mà nó còn tính cao khờ không vô miếng nước thay; huống chi đổng-bang ta mà nó không cắt cõ lợm da sao đổng?!

Chêc bán thịt, biết Chêc bán hàng xén, là tay ranh-rê cân, lượng, mà dám liêu mạng như vậy; còn Annam mỉnh phân nhiều không hiểu lượng, cân, thì nó sẽ cân một cân còn mấy lượng?

Hơ hồng nĩa thối. — Tên Ph... là người ở tại Bakê, vô đổng dây tại chợ cũ Trà-luoc:

Ngày 21 Aout này, rớt đời sống hết một đũa con trai nên bốn tuổi, ở trên ghế rồi xuống sòng) hai ngày rồi đi kiếm thịt hết sức mà kiếm không đặng.

Có kẻ nói: «Ma-giơ nó giầu, nên khó kiếm làm.»

Lời nói ấy đ-j-đoan quá bộ! Nếu cả toàn-câu, ai biết loại «Ma-giơ» ra thế nào, xin chỉ cho tôi xem thì?

Rủi ro quá đời! — Những việc rủi ro xảy đến cho mọi người cũng khó nói biết trước mà mới mà tránh cho đặng!

Như M. Xà-H... trong tờ Lục-thính số 543, tôi có thuật một việc rủi ro của người, là bị ăn cướp giặc năm lượng vàng.

Mới đây người lại chết hết một đũa con gái, tên là Dương-thị-Yên 41 tuổi.

Tên Yên này tánh nết nhõ-nhoi, biết lễ nghĩa và học hành cũng khá rồi; đang đi học tại trường, kể phát bệnh 6, 6 ngày mà vong mạng, thiệt rất đáng thương! Đáng tiếc!

Yên tôi là người ở khi bên nhà M. H... nên nghe những câu khốc kể về vợ chồng M. H... cũng phải rớt nước mắt!

M. H... kể như vậy: «Con tôi! Tôi đi xóm mới về, con biều mà cặp sách cho con đi học, mà bây giờ con nó chết cho đành con tôi! Là con!!!»

Con vợ M. H... thì kể như vậy: «Yên ơi! Mỗi bữa 6 giờ sáng thì con sửa soạn sách vở đi học, mà bữa nay không thấy mặt con; mà thấy học trở đi học, mà không thấy con, nên dứt ruột gan đi con tôi! Là con tôi!!!»

Đáng khen vợ chồng M. H... là người có chí trong việc học hành, nên con gái mà quyết cho an học cho nên người, nay rớt như vậy cũng đáng buồn giùm cho M. H...!!!
L. M.

Ái-tin

Linh Tôn-tử của M. Chối mới du tiên, M. Chối là Chủ-sự Tê-quân, nên Đổng-quân xin phân vu cúng quí quyền.

Chủ bút.

CỰC-ĐÔNG (Extrême-Orient)

Xiêm-la

Ngày 16 Aout 7 giờ tối một người đàn bà Xiêm ở trong nhà đi ra đường thỉnh linh cô 1 người nhảy lại cầm súng sáu bắn đại vào ngực, người đàn bà ấy chết ngay.

Police tra ra thì tưởng có lẽ là người chồng oán, vì vợ chồng phân mục. Nhưng mả người chồng khai hỏi người ta bản vợ nó thì nó ở tại nhà anh em ban, lời khai ấy quá vậy, thì chưa biết ai bắn chết người như vậy?

Chêc ở đầu cũng là gian dối, Culy xe kéo Chêc thấy có Culy xe kéo Xiêm bên ghé. kiểm chuyện gây mà đánh nhau. Xe kéo

Chêc nhăm xe kéo Xiêm đung dọt, hai đổng đánh nhau, Chêc trong phố ra bình Chêc, đánh xe kéo Xiêm; (Các người Xiêm đứng coi nóng lòng nhảy vào xô đá, Chêc cầm cây, cầm đổng đánh mà vì Xiêm đứng lên Chêc phải chạy.

Singapore

Tàu chở heo trở nước Chilli mới đến tại Singapore, các Quan Châu thành và công sứ xuống nước.

Ngoại-giao

(Giao-hạo cùng ngoại-quốc)

Từ đây là-quản có ý phiên dịch các việc từ Hoàng-câu cho Đổng-bang thông thạo mới ra người lịch lẫm. Chậu khó mà đọc cho chám chí thế nào cho chí vô cùng.

Kể từ ngày bên Âu-châu khởi sự chiến tranh, thời bên nước Nhứt-Bôn từ quan chỉ dân, đều chủ ý về sự ngoại-giao, trong những truyện Đốt-chi ngoại-giao, và những bộ Tân-văn-tạp-chí, thấy thấy đều chưa một chủ-nhảo ý kiến, mà làm lời ngôn-luận. Sản nhữc người lại với nước la, về một mục vấn đề Ngoại-giao, như tưởng không có chủ ý như nào, há có phải Dân-quốc, mà không rõ Ngoại-giao, thì Dân-quốc tư tưởng phải kém.

Nào người học thức vẫn ở chốn thị thành, mà sự thiết ngoại-giao không từng nghe, không từng thấy, thời sao mà hiểu được thời sự vạn bang. Chỉ chăm-chăm lục những đống tạp-chí của người ta, tam sao thất bổn, để làm một mục nhữc đàm cho mọi người trong nước năm đôi cũng mà đọc cho tiêu khiển tháng ngày thôi.

Vả chẳng, sự không quen việc ngày trước, ấy là thầy cho việc ngày sau.

Sự ngoại-giao Trung-quốc từ năm Giáp-ngũ (1894) khởi sự chiến tranh (Nhứt chiến với Thanh) (1) về sau, mới có ra, Nước Nga, nước Đức, nước Pháp sang liên hiệp cùng khiến Nhứt-Bôn trả đất Liêu-dông lại cho Trung-quốc. Trong mười năm đó mà nước ra sự ngoại-giao rầy nhau, thì chủ sự rầy rầy là từ Nga-quốc. Khi ấy Đức-quốc thấy Nga chủ ý tại Viễn-Đông, thì cả phương diện Âu-châu, không thể chống cự với Đức lại, cho nên Đức có ý làm lệ.

Con nước Pháp (bi lý nghĩa Đổng-

minh cùng Nga, Nga-quốc mới manh tâm ra sự rầy rã đó, hoặc có người nói rằng: Triều-dinh Thanh-quốc có hứa lời mặt-nước cùng Nga rằng: cho mở đường thiết-lộ (đường xe lửa, từ một-cu (moscou) sang đến Đổng-tam-tinh, và hứa rằng nội đất Đổng-tam-tinh, cũng như Lữ-thuận-khâu, Đại-liên-loan, (Dairen) Giao-châu-loan, (Kaot-cheou) các chỗ ấy đều đứng quyền phép nghị định về việc quân-sự và kỹ nghệ thông thương Tuy lời mặt-nước đó thấy trong báo nước Anh đăng lục, thì sự hư-thiệt chưa tường, đến ngày nay thấy có lời thương nghị như vậy, mới thiết làm một nẻo hy vọng cho Nga, mà trong cuộc ngoại-giao nước Thanh không thể nào cứ tuyệt đặng, cho nên từ lúc ấy sắp về sau, đường thiết-lộ Đổng-tam-tinh, nước bực tại Ngán-hàng Đạo-thắng, còn đường thiết-lộ Xi-hê-ri đã dọn từ Các-hắc cho đến Hải-sam-oi. (Wladivostock) lúc bấy giờ mới kể từ hoa-h đã thành, mà người Nga-quốc còn chưa vờ lòng, muốn về sách (đổi) đến on về sự biểu Nhứt trả Liêu-dông lại cho Trung-quốc.

Khi ấy Lý-hồng-Chương qua sự Nga, sự cũng có thương nghị về việc ấy. Xảy gặp việc hai người thầy Linh. Mục Đức bị hại bên Tàu-châu, thời tàu trận Đức-quốc đả tới Giao-châu-loan, mà kéo binh lên bờ, yêu cầu (nãi) mượn đất Thanh-đảo, (Singtao) và được quyền phép đắp đường khai mỏ tại tỉnh Sơn-dông, chưa bao lâu Nga-quốc đem tàu binh vào cửa Lữ-thuận, yêu cầu mượn đất Đại-liên-loan, và thông đường thiết-lộ, từ Xi-hê-ri cho đến Lữ-thuận-khâu. Trong mấy khoản ấy Thanh-triều đều không cam cứ được phải bằng lòng cho. Hoặc có người nói các khoản ấy, Thanh triều đã có lời mặt-nước, đến lúc ấy mượn cho, có lẽ, mà làm, để 'kinh khi người thiên hạ mà thôi, thời lời đó khác là không sai; cho nên từ khi ấy lần lần nước Anh, nước Pháp cũng mượn đất trong xứ Trung-huê, Anh thì sang mượn đất Oai-hải-vệ, Pháp thì sang mượn đất Quảng-châu-loan, và mở đường tỉnh Vân-nam. Lúc bấy giờ, thế lực Âu-châu đang thịnh hành trong Thanh-quốc.

Cái tình thế ấy mà thành ra là bởi đâu? Bởi từ có Trung-quốc liên hiệp ngoại-giao cùng Nga, mà gây mới manh ra đó.

Dịch báo Ngoại-quốc (Còn nữa).

THƠ TÍN VANG LAI
(Petites correspondances)

Bentre, le 20 Aout 1918

Thiệt là gian

Tôi xin thuật một chuyện Chêc rất gian.
Số là có một hôm, người anh về tới quá-giang qua Mỹ-tho gặp người anh em ban cho uống trà tục kêu là trà Phước-kiến rất ngon, nên chỉ anh tôi.ao ước hoài, chừng có dịp anh tôi đi Mỹ-tho ghé mua cũng giống như thứ anh tôi đã thấy mà chừng mua về uống thì nó tráo trá Đại-hùng, thứ trà này chừng 0 \$, 10 một gói thì đây hai hộp nhỏ mà nó bán tới 0 \$ 80.

Tôi thấy vậy nên xin tỏ cho những người mua đồ của Chêc, xin phải để phòng, vì chỗ nội rằng vậy quá mọn bỏ qua cho Chêc nó àn quen mà làm nhiều điều gian dối lòn.

Mlle Bôl ROZIA

Monsieur Chủ bút L. T. T. V.

Thưa ngài và quý quán.
Trước tôi có nghe các báo quán xin Nhà-nước cấm tuyệt Các-chú không cho đánh số quay nĩa (hàng quay số) sao lên-côn hoai? Xét ra thiệt là rất hại cho nhữc dân làm, chẳng lẽ thấy ai mà an bao giờ, nghe ra ai ai cũng thua cả, mỗi chơ Các-chú đều có đi đên, có kẻ bấy lâu góp nhóp đặng ít nhiều bô ồng để dành nay ham đổng-hồ, quách-xách, khàn-ta vàn vàn, cứ ồng đem cúng cho Các-chú rồ.

Hôm trước đánh tại chợ Bến-tranh nhiều người thua trên bạc trăm mà lấy đặng vài tấm son-thủy, nghe ra thì Các-chú lấy lại mỗi chơ trên bạc ngàn, mấy bữa nay đem đánh tại chợ Tân-biệt thì mỗi người thua có 30, 40 \$ mà cũng lấy đặng một ít đồ giá đặng 5, 3 đổng. Xin nghĩ coi, một cái bán có độ 25, 30 số mỗi vòng đánh sáu cái, năm khi mới học mới trúng một lần, mà trong 25, 30 số đó chỉ có sáu số để đi giá đặng 4 \$, 5 \$ còn bao nhiêu thì thua là, meuchours, tasses, mỗi cái trị giá là 0 \$ 20, ít nĩa thua là 20, 2 \$ mới trúng đặng một số lớn giá đặng 5 \$ 00. Hỏi ra thì ai ai cũng đều thua rồ, đến nỗi về nhà vô chông đành lộn om sòm vì thua hết tiền chơ! con đời!

Thiệt là Các-chú họ làm từ đó quá, muốn làm cách gì cắt cõ Annam được thì làm, sao không ai tỏ cho Chánh-phủ biết để tội nghiệp cho dân Annam làm, nếu để như vậy hoai thì dân sự mang nghèo khổ hoai, để dành lấy lần được bao nhiêu họ bày ra mà dục, thì làm sao cho dân giàu nước mạnh đặng. Xin ngài xét coi Các-chú lâu đi đi một chuyến lượm bạc mạt rồ, xin cứu dân vôi.

Một người lai cào.
Tinh-hiệp số 45 aout 1918.

Thuộc điều hiệu CANON

BAO-XANH

Đã ngon mà lại rẻ tiền

TỰ DO DIỄN ĐĂNG

(Tribune libre)

Bản-quản mở ra mục này để mỗi kỳ lục trong bài của khán-quan gửi tới, bài nào hay hoặc biết-không mà đăng vào cho chủ đồng-bào nghị luận, trước là thên thủ tự, sau phải đa các đặc nho văn vì có thể hay ý lạ muốn tỏ cho đồng bào xem biết.

Song phạm những lời đáng ở mục này, trách nhiệm đã có người ký tên Bản-quản không dự đến.

Bang-long, le 13 Août 1918

Kính thăm ông Chủ-bút đứng bình an.

Nhơn vì lúc này đầu đó, đều hồ rãng các Tiệm bán nha-phiến tăng giá lên cao quá lẽ. Việc vô cơ, mà sanh ra một đê thất ngặt cho người Annam. Nên tôi có luận ra một bài như dưới đây, theo ý tôi tưởng khi bài luận này cũng giúp được cho người hữu sự một đôi lời, đầu tho-kịch đi nữa cũng là vì nghĩa đồng bang. Vậy tôi trông cậy ông lấy lòng vui mà ấn hành bài này vào một khoản trong tờ Nhứt-trinh L.T.T.V.

TRANG-ĐẮC-HƯNG
à Bang-long (Sóc-trảng)

Nha-phiến

Nghe nói đến tiếng nha-phiến, ai cũng chẳng ưa, vì là một tật không tốt, chắc sao cũng có kẻ nói:

« Ai biểu tập hút làm chi cho ghiền, nay mới biết nha-phiến là hại.

Vì có nào lại gọi rằng hại?

Là nha-phiến (mật, chẳng nói chi, ngặt có tiền mà mua không được.

Nói vậy tại sở Thương-chánh không bán ra hay là tại có nào?

Sở Thương-chánh cũng bán ra hoài như thường chớ, đâu có giảm bớt thì cũng một ít hơi, chớ có đầu đến nóng-nổi như vậy: ấy là mấy anh Chinoa, nhơn lúc bên Trung-huê cấm tuyệt nha-phiến, cậu ta rảo đi các xứ vào Tiệm nha-phiến, phát giá lên mà mua, được lên đem về Trung-huê mà bán lại: làm cho 1 lượng giá đến 10 \$ 00. Các chủ Tiệm nha-phiến thấy giá một ngày một tăng, nên ít bán thuốc hợp ra, cứ bán lẻ cầm chừng mà ngóng giá.

Có phải là tại các chủ Tiệm nha-phiến đều gần trọn là Chinoa hay không?

Nếu luận một lẽ để giao cho mỗi tỉnh một người Annam đứng bán

nha-phiến cho Annam hút, giá y Nhà-nước định. Mỗi nêghe qua sao cũng cho là điều kẻ, sống thậm nghĩ, tôi e cho câu:

Kiến tài, âm nhân,
Túi tham đồng một, giống

Nhà-nước hoi đầu mà tra xét cho được nghiêm; vậy hay hơn là: phải tỷ nha-phiến như là giấy Tinh-chi vậy; (của Nhà-nước làm ra thì giao cho người của Nhà-nước dùng bán) thì cứu người ghiền lệ hơn, đã vậy mà sanh lợi thêm nữa.

Thâu hết mấy bài bán nha-phiến lâu nay lại, mỗi làng cứ một người hương chức có gia thế, lãnh đứng bán nha-phiến của Nhà-nước tại công sở của làng (bán lẻ hay là nguyên hộp, Annam hay là Chinoa ghiền đều mua được hết, song tùy theo xứ hút lâu nay); giá cả cũng y như lâu nay:

lời thập phần chi bá, mà chẳng phải người đứng bán hưởng trọn, bắt chước tam phần chi bá hoặc là ăn lương tháng, còn lại thất phần chi bá, trừ số thuế của mấy cái bài đã thâu đủ, dư bao nhiêu đang lúc này, nhằm cuộc xài lắm: giúp cho các hội phúc thiện như La Croix-Rouge và La Saigonaise Patriotique. Có phải là cứu được người ghiền trong cơn phải thất-ngặt và được lợi thêm hay không?

Nếu có ai nghĩ cho người hưởng chức nói đây, chẳng đặng trung thành, sẽ bị Chêc giò-giành mua mất mà đem về Trung-huê nữa thì tôi dám tưởng rằng: danh giá một người hưởng chức có gia thế, có đầu dám lòi phận sự. Lại một làng có một người bán, để cho Nhà-nước, Quan và làng coi chừng.

Giao nha-phiến cho làng bán, người ghiền mua về nhà mà hút, cũng là một điều làm cho người chưa ghiền hậu lai ít vướng lấy bệnh ghiền, vì là mua thuốc về nhà rồi, có đồ hút đầu mà hút như người đã ghiền, và nếu như một lần muốn hút chơi, thì phải đi hút như với kẻ khác hoặc mượn đồ hút của lối xóm thì thất công quá, ghiền-gặp chi mà chịu cực vậy, 'thối chi hết ham hút, chớ như lâu nay, ai muốn hút chơi, thì đến Tiệm có sẵn-sàng, lại đóng người vui-cười.

xúm nhau truyền này qua truyền khác, lâu ngày chầy tháng thì phải ghiền, vì đi chơi nơi tiệm quen rồi, nghĩ không được sao cũng phải đến tiệm mà hút mới đã cho chớ.

Cơ hội như vậy:

Chính có mấy ông Quán-bạt Hội-đồng là đáng thay mặt cho dân, xin thương lấy dân mà bán thuốc của Nhà-nước và dùng dịp này mà thân mến mọi lời, (là cái lâu nay Chinoa cầm và ngày nay nó đang rút gặt lại) để bỏ vào các hội Phúc-thiện, có phải là:

Nhứt cử lưỡng tiện hay không.

Stieng-luân
Một người đọc báo

Maison Quang-Huy

216 Quai de Belgique
(gần nhà ông Đốc-phủ V)

Đại-lý cho một nhà máy ở Chợ-Lớn bán gạo, tấm, cám, và mua lúa và gạo lức.

Có bán giầy da cầu tốt và rẻ. Souliers từ 0860 cho đến 1250

Bottines từ 1250 cho đến 2400

« Ai muốn mua xin gọi thợ sửa về bán chơn mới gửi đến.

Nhạy một kilô từ 1250 đến 2400.

Trả Mộng-Tiên (thứ thiệt) hạ giá 1\$ 50.

Trả Huê tinh anh (hạ giá):
Thứ thượng hạng, một yên... 2900
Thứ nhì hạng, một yên... 4 20
Thứ nhì hạng, một yên... 4 00
Trả Ninh thái... 0 60
« ướp sen... 0 40
Trả hiệu Trung-quốc, 4 lượng... 0 60

— Cha chả! Con có sữa dũ hê!
— Là tại mỗi ngày tôi cho nó uống sữa hiệu LA PETITE FERMIÈRE.

Thuốc gói chưa vẫn hiệu GLOBE

AI AI CỨNG VÀ VI XÓ THƠM ĐIỀU

Có một mình hãng Denis Frères trẻ thuốc này mạnh hê!

(Số 5) FEUILLETON DU 5 SEPTEMBRE 1918.

MANH-HÀNG

TÂN TRUYỀN
(Roman moderne)
PAR TRẦN-THIỆN
(Tiếp theo)

Chân mạch xong, thầy châm chỉ ngó bà Phủ mà nói rằng: « Mạch bà bừa nay có hơi một nhiều chắc tại nơi bà tọa ngựa bắt an, sâu tình nan giải chớ có chi. » — Nghe qua bà Phủ ngồi lăm thình, tưởng mới lời thầy như ngon phong ba, làm đợn mạch sâu, xao lòng thắm; bởi vậy nên bà ngằn nhừ giây lâu, rồi mới thở ra mà rằng: « Thầy ôi! Nỗi khốn khổ này, đầu cho sứt đã cũng khôn cam lòng đạ, huống lỵa là tôi, đực trong cũng máu thịt như người, há không nao núng. Tình lại đã mấy tháng nay, tôi nghe lời thầy khoa lấp sâu tình, miệng gượng cười nói nói; xin thầy có một đũa giữ gìn giùm tôi an bụng, cho tôi rảnh nợ đời. mà thầy... » chàng rồ ý xao mà thầy để làn lỵa ngày giờ, đến nay chưa giải đặng. Hay là ý thầy không muốn phá, thì sớm nói cho tôi biết trước liệu toan,

có lý gáo thầy để đến nay, hòa đã hầu khấp trở tay sao kịp. Thát thầy bảo hạt tôi làm đực.

— Bám bú có chi mà báo hại. Bà nói, thì tôi đây, chớ Manh-dại-Nhơn biết ra hạt tôi đã lâu, làm thuốc đã ba đời, danh tiếng xa ngàn dặm, chớ phải như bọm vụ sự kiện, tài đâu mà dám làm đều thất đực, nhân tâm hối thuốc sát-nhơn, nhưng bởi không mấy khi bà cậy làm ơn, tôi mới nguyên sức. Ngặt vì, bà cũng biết chớ, lý nào không bà đã làm ngày phiên muộn, làm hao tổn tinh thần, coi mạch bà yếu lắm, nên tôi không dám phá gắp, muốn để mà tiếp dưỡng làn-làn, chừng bà lực sức rồi, tôi sẽ đầu tưang chẳng muộn. Đầu cho đủ chín tháng mười ngày rồi cũng không cang chi mà, xin bà chớ ngại.

— Thôi thầy đi, đợi đủ chín tháng mười ngày đặng thầy bớt thuốc đực nữa chi? Thôi, lỡ vậy rồi thì thôi, tôi xin thầy một đũa, cứ bưng kín miệng bình, giấu đi cho nhem; đầu đực thế nào, xin thầy cũng đừng lộ lộ cho ai biết, để mặc tôi.

— Bà cứ an lòng, chớ ngại tôi nói mẹo; mà bây giờ đây, bà liệu làm sao, xin nói cho tôi biết!

— Tôi chẳng liệu chi khác hơn là 'thừa cơ lén bước, tìm chốn là làm-bồn; tôi đi rồi, em

tôi có hỏi thầy, thầy có thuật nơi này, không rằng thì mà sự.

— Phải, bà tính vậy xong, tìm chốn khác làm-bồn, cũng cắt rồi trở về, tiện hơn kẻ trước. Bây giờ tôi mới thưa thật cùng bà, cái bệnh làm thuốc không nên làm ặc, tiền mấy tháng nay, tôi cứ dưỡng thai cho bà mà thôi chớ. Bà tính đi, bà dặn tôi đừng nói gì ra ngoài, tôi vâng, sao bà lại cộn bịch. Manh-dại-Nhơn có hỏi khi bà quá bước rồi, thì nói thiệt?

— Phải, với ai thì thầy kín miệng, chớ với em tôi, thầy phải hở môi, vì tôi nhưt định, chừng tôi đi, tôi sẽ để thơ lai.

— Bà đã tính, sang đến xứ nào mà làm-bồn chửa?

— Tôi đã sớm liệu, song việc đó là việc kín của tôi, tôi chẳng hề nói cho ai biết; đầu em tôi, tôi cũng không chi thuật xứ nào.

— Tuy vậy mà với tôi bà nên lộ thát làm, đặng phong khi bà đi rồi, con làm-bồn tôi chi cho Manh-gia đem con bà tìm tôi việc.

Ồi thăm viếng mà chi! Cơ hội ấy, nước non này, còn trông mong ai thăm viếng. Con làm-bồn tôi chẳng muốn thấy mặt em tôi; chẳng những không muốn thấy em tôi mà thôi, cho đợc con của tôi là con Tô-Anh, tôi cũng lấy làm lữ người mà thấy nó.

— Nếu bà quyết vậy thì thôi, không sao; mà bà tính ra đi đây, tiền bạc bà có sẵn đành chẳng.

— Ấy là điều cần kíp hơn hết, tôi còn dang lo nghĩ. Bây giờ, trong tay tôi không còn lời gì không bạc, tiền, cũng đủ số hủi mà đi, có đâu để định đạ đi. Tôi cũng muốn hỏi em tôi năm ba chục, song e hỏi nhiều nó sanh nghĩ, vì từ ngày tôi về ở trong Manh-gia-trang đến giờ, nhưt-nhút nó đến chiu hết. Mỗi tháng nó lại còn trả riêng cho tôi vài chục đê xài, nên có thít thì hỏi thêm năm mười đặng, chớ em tôi năm ba chục.

— Tôi cũng nghĩ, em tôi là em nào cho bà.

— Nếu bà muốn, nhắm cũng chẳng khó. Tôi với Manh-gia đây là anh em thơ nay, bà là chị của Manh-gia thì cũng như chi của tôi, vậy để tôi về lấy bạc bỏ vào phong, gửi qua cho bà đặng hành lý. Bao giờ tôi ngộ số hay. Nói rồi thầy đứng dậy từ qu; bà Phủ đưa ra khỏi cửa phòng, rồi trở cho năm sự thính.

(Sua sẽ tiếp theo)
Trần-Thiện.

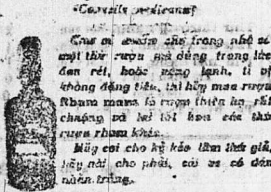
潘和成
Phan-hòa-Thành
 Magasin de diverses nouveautés soieries
 60 rue des Cantonnals 60
 TONKIN HANOI
 DIPLOME DE MERITE
 Exposition amicale artistique franco-annamite
 A HANOI, EN 1915-1916

Xin trieb để liệt vị khán quan đồng hương: Đồn-hiệu buôn bán ở Hanoi (Bắc-kỳ) đã lâu, có đủ các thứ hàng hóa về đồ tơ lụa HANG TAU, HANG TÂY, HANG BẮC-KY và HANG SAIGON, có đủ cả, bán lẻ và bán buôn, giá rất nhẹ. Xin các quý khách có dùng đến hàng gì thì chiếu số đơn mà viết thư cho Đồn-hiệu; gửi hàng thì theo cách lĩnh hóa giao ngân (contre remboursement).

Hàng Bắc-kỳ thì Đồn-hiệu lại có nhiều lắm, toàn là thứ hào hạng của Đồn-hiệu đẹp lắm, như là: LƯƠNG TRON và BÔNG, XUYỀN TRON và BÔNG, MINH BANG, LƯỢT LÔNG, LƯƠNG LA-CÁ, LỰA TRON, VÀ BÔNG, LÀNH TRON và BÔNG, KHĂN LƯỢT THẬT TỐT, LƯƠNG SA HẠT, SA TRON và BÔNG, còn nhiều các thứ hàng khác nữa.

Quý khách mua hàng từ 10 \$00 trở lên thì Đồn-hiệu xin chịu tiền phí tổn gói hàng. Muốn coi hàng thì viết thư hỏi, Đồn-hiệu xin gửi kiểu (échantillons) đến, để các quý khách coi.

TRỊ BỆNH YEU PHÁP

LỢI KHUYẾN
(Consent)

Chúng những là thuốc điều Đỉva là thuốc rất nhiệt, sự ấy ai ai cũng rõ, mà lại nhờ sự dụng thuốc ấy một cách kỹ lưỡng, đến đời không còn một chút nhua nào trong đó, nên hát nó dĩa dùng không hề bệnh hoạn. Bởi đó trong chư-lâm ai mà biết lo ngira bệnh hoạn ai hay sợ đau ching mấy người ghen thuốc thường bị, thì khi mua thuốc điều Đỉva mà hát dùng thêm thuốc khác.

Có bán trong các tiệm hàng xén và quán café.

ATELIER de GRAVURE sur MÉTAUX & MARBRÉS
 En Tous Genres
 Prix Modérés

PHILIPPE DUPRE
 NG. CHI-HOÀ
 GRAVEUR
 AMIRAL DUPRE SAIGON

Kính trình chư quý vị tôi có lập TIỆM KHẮC CON ĐAU ĐỒNG VÀ MŨ THUNG (TIMBRES CUIVRE ET CAOUTCHOUC) bằng đồng, chạm mô bia đá chạm thạch để mã (pierres tombales), có đủ thứ con dấu lạ. Quý khách muốn ứng kiểu nào xin gửi thư cho tôi thì tôi sẽ gửi catalogue cho coi và y kiểu nào thì tôi sẽ làm cho vừa ý và tính giá thật rẻ, tôi rất đợi ơn vô cùng.

NGUYỄN-CHI-HOÀ
 GRAVEUR
 42, Rue Amiral-Dupre, SAIGON

Nhà Lefranc và Công-ty
 ở PARIS
 LẮM MÀU VERNIS VÀ MỘC IN
 Hãng DENIS FRÈRES,
 một mình đại lý
 cả Đông-dương

HÃY HỎI
 THỨ HỘP QUỆT
 HIỆU NÀY

LÀ THỨ TỐT
 HƠN CÁC THỨ
 KHÁC

PHẢI DÙNG THUỐC BỒ VÀ TRỊ ĐAM
 THIẾT MÌNH LÀ
ELIXIR TONIQUE ANTIGLAIREUX
 Của ông lương-y GUILLÉ

Từ tám mươi năm nay thuốc ELIXIR có chế đưỡng của ông lương-y GUILLÉ lấy làm thần hiệu trong những bệnh RU PHE, đau trong TÍ VỊ, đau nơi TRÁI TIM, ĐAU GAN, ĐAU MINH, RẾT VỎ ĐÀ, hoặc CHÓI NƯỚC, BỆNH KIẾT, BỆNH HỒ ĐAI, BỆNH CƠM, GHỀ CHỐC NGOÀI ĐÀ và bệnh có TRÙNG LẠI TRONG BỤNG.

Ấy là một thứ THUỐC XỔ rõ tiền và rất hiệu nghiệm làm cho HUYẾT RA TINH KHIẾT. Những bệnh gốc bởi ĐAM hay là MẶT phát ra thì uống số hay lắm.

Đặt ki thuốc trị ĐAM nào mà không có dấu, ký của PAUL GAGÉ thì chớ dùng.

LẠI CÓ MỘT THỨ
THUỐC HOÀN XỐ
 mà cũng rất trong thứ Elixir Tonique Antiglaireux của ông lương-y GUILLÉ.

Chánh chủ thứ thuốc này là ông PAUL GAGÉ FILS, nhất hạng học số y sang, ở trong GRENELLE và GERMAIN số hai số 4 ở tại ở thành PARIS.

và THƯỜNG CÁC BƯỚC PHÒNG ĐỀU CỐ LÂM

KHOAN CHẤT THỦY
 (Nước suối kim thạch)

VICHY (VICHY-ÉTAT)

PHÁP-QUỐC-TUYÊN
VICHY CÉLESTINS

Có bán nguyên vẹn ở | Trị bệnh đau Thận, bệnh đau Sàng-quang, bệnh Phong-tử và bệnh da.

VICHY GRANDE-GRILLE | Trị bệnh đau gan và bệnh đái.

VICHY HOPITAL | Trị bệnh thương tí, trường nhiệt.

Mấy cái chứng đó giá mợ, khi mua phải chú ý vào trong thứ nước nào tinh mợ đó.

VICHY-ÉTAT ĐIỀU TÈ
SEL VICHY-ÉTAT là muối tự nhiên trong nước suối ấy mà ra. Có hộp và có va.
PASTILLES VICHY-ÉTAT mỗi khi ăn cơm rồi uống chừng 2, 3 hoàn thì dễ tiêu hóa.
COMPRIMÉS VICHY-ÉTAT dùng để cho mình đẹp nước mắt (mắt-khí-chất).

TẠI HÀNG NÀY CÓ BÁN ĐỦ
THỨ GHẾ THONET
 mặt tinh quan khác
 muốn lựa mua thứ nào cũng được

Giá rẻ hơn mọi nơi

Xin viết thư hỏi sách riêng về hình kiểu ghế và giá cả nơi Hãng BERTHET, CHARRIERE & Co ở đường Kinh-lập, môn bài số 68. — SAIGON.
 ĐÂY LÀ CHÁNH HIỆU GHẾ THONET. BẠN GIÁ RẺ HƠN KHẮP MỌI NƠI

Le Directeur-Gérant: F.-H. SCHNEIDER
 Certifié l'insertion

Certificat de usage à mille neuf cent cinquante en
 Vu pour légalisation de la signature
 Saigon, le 4. 9. 1929. N. F. H. Schneider
 Le Maire de la Ville de Saigon